

השבוע טוטר

מינוחם
הפרס הראשון

עלה ל-
2,250,000.-

כולל העברה

כולל הפרסים
4 1/2
מיליון ל"י
כולל העברה

מחיר ההשתתפות
לטור 2 ל"י

המועצה והסדר הימורים בספורט

לצוות הרופאים והאחיות במחלקה פנימית ג'
של בי"ח "הדסה" ת"א, בהנהלת

ד"ר צ'צ'יק

תודה מקרב-לב על הטיפול המסור

טוביאס זכרוני

חופשה נהדרת - בכל מקום בעולם

לאחרונה נפתח בישראל הסניף הישראלי של "המועדון הבין-לאומי לחלופי דיור - ISRAHOUSE".

פעולות המועדון כוללת הוצאת מדריך בין-לאומי בו מתפרסמות כתובות של אנשים שונים ברחבי העולם המעוניינים בבלות את חופשתם מחוץ לארצם בהוצאות נמוכות ובאווירה ביתית מקומית.

תושב ישראל בירושלים, תל-אביב, רעננה או נהלל יוכל להחליף את ביתו בוילה האוויית מקסימה הצופה לאוקינוס האטלנטי בפנטהאוז מפואר בניו יורק, בטירה סקוטית עתיקה, בבית כפרי באלפים השווייצרים ולמעשה בכל מקום שיעלה על דעתו.

מדריך ISRAHOUSE (ת.ד. 8284 ת"א) כולל כתובות מנויים רבים (דמי המנוי הם נמוכים ביותר). המינוי בוחר את האזור הגיאוגרפי והמדינה בה הוא היה רוצה בבלות את חופשתו, וכותב ישירות למינויים הגרים שם. המועדון מפרסם את הרשימות והתכרזים יוצרים את קשריהם בעצמם. לחברי המועדון מוצעות אלטרנטיבות שונות לבלוי חופשתם; חלופי דיור, ארוח הדדי, השכרה, חלופי נוער, שנת שבתון ועוד.

המועדון הבין-לאומי הפועל בארבע יבשות זה עשרים שנה. בישראל נרשמו בשנה הראשונה לפעולתו כ-200 מנויים והביקוש מצד מועמדים נוספים הינו רב - משום החסכון הגדול הטמון בדרך מיוחדת זו.

ביקורת הרכוננים בנמל התעופה בני-גוריון היה גם סמי איסמאעיל, סטודנט לאלקטריק ניקה באוניברסיטת מישיגן, בארצות הברית. כאשר הגיע תורו, מסר לידי השר טר את דרכונו האמריקאי וחיכה בסבלנות עד שזה יסיים את העיון בו. אלא שהעיון בדרכון התארך יתר-על-המידה.

סמי חיכה וחיכה, אך במקום לקבל את הדרכון בחזרה לידו, הוזמן על-ידי השוטר להתלוות אליו לחדר צדדי. שם הוברר לו, כי הוא במעצר.

הצעיר הערבי, שהוועק מארצות-הברית כדי לבקר את אביו הגוסס, הוחזק במשך שבוע ימים במעצר, מבלי שניתן לו להתקשר עם עורך-דין. רק לאחר שבוע הופגש בתאו עם עורכת-הדין פליציה לנגר.

"בחור טוב". סמי נולד בארצות-הברית לפני 23 שנה, לאחר שהוריו היגרו מן הארץ עוד בזמן המנדט. בהיותו צעיר נפרדו הוריו, האם, בת למשפחה מוסלמית אדוקה, העזת לעשות מה שאין נשים מוסלמיות נוהגות לעשות: היא נטשה את בעלה, אחרי שילדה לו שלושה ילדים, השאירה בידיה את צעיר הבנים, עאזם, האב תור ברוב דיכאון לארץ, השתקע ברמאללה והפך ברבות השנים לאחד מעשיריה. שני בניו הברגרים נשארו באמריקה.

סיפר השבוע עאזם, אחיו של סמי, תל-מיד המיכללה של ביר-זית: "הודעתי לסמי על מחלתו של אבא, והוא השיב שיבוא מייד לארץ. בינתיים החמיר מצבו של הזקן, אך סמי לא הגיע. טלפנתי לביתו, במישיגן, ונמסר לי שעזב את הבית לפני כשבוע. בדרכו לישראל, התחלתי לדאוג ופניתי לשגרירות האמריקאית בתל-אביב, ושם נודע לי, כי סמי נעצר כחשוד במגע

(המשך מעמוד 22)
לתאר את עמדות הממשלה הישראלית. האם נבעה עמדתו של בגין מתוך אי-הבנה? האם חוסר-התקשורת בינו ובין עמיתו המצרי הוא כה רב, עד כי אינו מסוגל להבחין בין קיצוני למתון במצוי-אות המצרית? האם הוא פעל מתוך על-בון, כדי לשמור על "הכבוד היהודי", כטענתו? האם נקבעו מהלכיה של ממשלת-ישראל על-ידי הרגשנות של קנאי לאומני, שמילה אחת של עיתונאי מצרי הוציאה אותו מכליו?

קשה להאמין בכך. יוזמת אל-סאדאת הוכשלה על-ידי ממשלת בגין ביגלל סיבות עמוקות הרבה יותר.

גוררה מזויזעת טוב. מנחם בגין כבר הפיק מיוזמת סאדאת את מלוא תועלת האישית, המיפלגתית והלאומית שניתן להפיק ממנה. הוא הוכיח שהוא אישית מקובל בעולם כאיש-שלום, שד-תנועת-החרות והליכוד מסוגלים לנהל משא-ומתן על שלום לא פחות משילטון המערך שבק חיים, שהערבים נאלצים להכיר בקיום ישראל.

מעבר לזה, לא היה לבגין כל עניין בהמשך היוזמה. היא יכלה רק למקד את הלחץ הבינלאומי והלאומי למען החזרת השטחים הכבושים, ולהכריח כלשהי בז-כיות העם הפלסטיני. כיוון שלא היתה לבגין כל כוונה להסכים לשתי תביעות אלה, מוטב היה לו לעצור את התנופה. השאלה היתה רק כיצד לעשות זאת באופן שהאשמה לא תיפול על ממשלתו. בכך הוא הצליח, לפחות חלקית.

יוזמת-סאדאת היתה בנוייה על תנופה פסיכולוגית, על הדראמה של שבירת-מחסומים ודהירה אל הפיתרון. אין היא יכולה להתקיים באווירה של "מילחמת עצבים", של החלפת עלבונות והאש-מות, של סחבת ותימרונים עויינים.

לכן מתה היוזמה השבוע למעשה, אם לא להלכה. ענני המילחמה הקרה חזרו למרחב. הציבור הישראלי, העיתונות וה-מימסד המדיני, וביחלל זה גם האופוזיציה, קיבלו את השינוי באנחה של הקלה. סוף-סוף חזרו הדברים למסלולם הרגיל והמקור-בל. אחרי כמה שבועות, שבהם לא ידע איש מה לעשות ואף להתנהג, חזרו הכל לתפקידיהם המקובלים - בגין נאם, גול-דה היתה טוב, "מזויזעת" מדיברי המצ-רים, שימעון פרס בירבר, עיתוני-הערב הסיתו, סקרי דעת-הקהל הוכיחו כי העם תומך בממשלה - בכל ממשלה (ראה לע"ל).

חיוכים אוויליים. הדמויות הפאת-טיות ביותר בכל המחזה היו האמריקאים. הם סיפקו את הקומדיה שבתוך הטרגדיה. מראשית יוזמת-סאדאת, מילאו האמ-ריקאים תפקיד שבין תמים לבין לא-חשוב. כמו האמלט, נקרע הנשיא ג'ימי קארטר בין פחדיו - הפחד מפני לחץ-הנפט ה-ערבי מכאן והפחד מפני לחץ-המימסד ה-יהודי האמריקאי מכאן. הוא פחד ללחוץ על ישראל, שרה-החוקן שלו צעד אנה ואנה, ומיד מלווה בפומליה גדולה ורבת-רושם, תמיד שופע חיוכים אוויליים ואימרות אוויליות על "שיחה טובה" ו"גישה קונס-טרוקטיבית".

השבוע עמדו האמריקאים פנים-כי-אילו הם פועלים במלוא המרץ להחייאת יוזמתו של סאדאת, למרות שלא היה להם חלק בה ולא עשו דבר כדי להבי-טיח את הצלחתה.

מי שהאמין לעיתוננים, יכול היה לקבל את הרושם כי גורל השלום, גורל המרחב-וגורל העולם כולו תלוי עתה בפקיד אמ-ריקאי שיגרתיו ואמור בשם אלפרד א-תר-תון, שהושאר במרחב אחרי שהסתלק סיינוס ואנס, כדי לפעול למען חיבור "הצהרת-כוונות" של שני הצדדים, שאין להם כל כוונה להסכים איש לכוונות יריבו.

קשה היה להעלות על הדעת סיום פא-תטי יותר ליוזמה היסטורית יחידה-בימינו.

דרכי אדם הבן האובד

אזרח אמריקני בא לבקר את אביו הגוסס ברמאללה - ונעצר כחשוד בעבירות ביטחוניות

בין התיירים הרבים שהצטופפו ליד דוכני

נאשם איסמאעיל
מן האוניברסיטה

עם סוכן זר וכחשוד בחברות באירגון עויני. התקשרנו מייד לפליציה לנגר ואמרנו לה שמצב אבינו קשה ושעותיו ספורות. היא מיהרה אל הרופאים שטיפלו בו וקיבלה מדיהם אישור רפואי, המעיד כי אבא הוא בן 85 ונוטה למות בכל רגע. על האישור חתמו רופאים ידועים מרמאללה, כמו דוק-טור עראף אברגוש, והוא נשלח לשגריר האמריקאי, סם לואיס, ולצלב האדום.

"אינני מבין למה עצרו את אחי. הוא בחור טוב שלא מתעסק בפוליטיקה. הוא גם לא הושב לחזר לארץ ולחיות עימנו. הוא אזרח אמריקאי, דובר אנגלית טובה, המתכנן את חייו שם. הוא בא לכאן רק בגלל מחלתו של אבא."

"איימנו ירקנו ובמשכו". בשבוע שעבר הובא סמי איסמאעיל אל שופט בית-הדיש-פט המחוזי בתל-אביב, חיים שטיינברג. ה-תובעת, שרה סירוטה, דרשה את הארכתו של המעצר, ואילו פרקליטת החשוד ביק-שה לשחררו בערבות. השופט העדיף את "נימוקי הביטחון" וסירב להחרת את עלי. בשעת הדין נוכח באלום גם ראש המחלקה המיפשטית בשגרירות ארצות-הברית, ג'ימס קאר.

סיפרה הפרקליטה לנגר: "כאשר ניפגשתי תי סוף-סוף עם סמי איסמאעיל, התלונן בפני על יחס קשה ואכזרי מצד חוקריו. כתבתי מייד לשגרירות האמריקאית, על תלונתו ועל כך שבמשך ארבעה ימי חקירה ניתן לו לישון רק שעתים. הוא התליט

(המשך בעמוד 35)